

Sygn. VPa 118/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2014 roku

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim,

Wydział V w składzie:

Przewodniczący: SSO Mariola Mastalerz

Sędziowie: SSO Agnieszka Leżańska

SSR del. Marzena Foltyn-Banaszczyk (spr.)

Protokolant: st.sekr.sądowy Marcelina Machera

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa H. B.

przeciwko (...) Spółki Akcyjnej w K.

o odszkodowanie i zadośćuczynienie

na skutek apelacji pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w K.

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 3 czerwca 2014r. sygn. IV P 1/14

postanawia:

- 1. uchylić zaskarżony wyrok i umorzyć postępowanie w sprawie,*
- 2. znieść wzajemnie koszty postępowania między stronami .*

Sygn. akt V Pa 118/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 3 czerwca 2014 roku, wydanym w sprawie IVP 1/14, Sąd Rejonowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb. zasądził od pozwanego (...) S.A. w K. na rzecz powoda H. B. kwoty 15.600,00 złotych tytułem odszkodowania oraz 200,00 złotych tytułem zwrotu kosztów badań lekarskich, oddalił powództwo w pozostałej części oraz nakazał pobrać od pozwanego (...) S.A. w K. na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. kwotę 787,00 zł tytułem opłaty od pozwu od uwzględnionej części powództwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany, zaskarżając wyrok w całości, wnosząc o jego zmianę i oddalenie powództwa w całości, a także o zasądzenie kosztów procesu.

W odpowiedzi na apelację pozwanego powód wniósł o oddalenie apelacji oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 27 listopada 2014 roku strony postępowania zawarły ugodę sądową, na mocy której strona pozwana (...) Spółka Akcyjna w K. zobowiązała się wypłacić powodowi H. B. kwotę 8.000 złotych płatną w terminie do dnia 10 grudnia 2014 roku z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi tytułem odszkodowania za nie zawarcie przyrzeczonej umowy o pracę.

Strony zgodnie oświadczyły, iż powyższa ugoda wyczerpuje w całości roszczenia wynikające z przyrzeczenia zawarcia umowy o pracę.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zgodnie z treścią art. 469 k.p.c. sąd uzna zawarcie ugody, cofnięcie pozwu, sprzeciwu lub środka odwoławczego oraz zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia za niedopuszczalne także wówczas, gdyby czynność ta naruszała słuszny interes pracownika lub ubezpieczonego.

W niniejszej sprawie strony zawarły ugodę. Czynność w przedmiocie zawarcia ugody została poddana ocenie Sądu z punktu widzenia dyrektyw wypływających z treści art. 469 k.p.c., a zatem czy złożone oświadczenie nie narusza słusznego interesu pracownika. Powołany przepis rozszerza kognicję sądu w przedmiocie oceny dopuszczalności dokonania wymienionych w przepisie czynności dyspozycyjnych, nakazując sądowi wziąć pod uwagę także ochronę słusznego interesu pracownika. Oznacza to, jak zauważono w judykaturze (por. m.in. postanowienie SN z dnia 15 maja 1970 r., III PRN 30/70, OSNC 1971, nr 1, poz. 10), że ocena ważności ugody sądowej zawartej w rozpoznawanej sprawie powinna być dokonana według następujących kryteriów:

- a) czy czynność ta jest zgodna z prawem,
- b) czy jest zgodna z zasadami współżycia społecznego,
- c) czy nie zmierza do obejścia prawa (art. 203 § 4 w zw. z art. 223 § 2 k.p.c.) oraz
- d) czy nie narusza słusznego interesu pracownika (art. 469 k.p.c.).

Słuszny interes pracownika stanowi przy tym samodzielne kryterium oceny dopuszczalności zawarcia ugody sądowej.

Ocena dopuszczalności ugody sądowej według kryterium słusznego interesu pracownika (art. 469 k.p.c.) powinna być dokonana przez porównanie treści ugody (ustalonej według kryteriów wskazanych w art. 65 k.c.) z przysługującymi pracownikowi roszczeniami wynikającymi z przytoczonych przez niego okoliczności faktycznych (postanowienie z dnia 21 lipca 2000 r., I PKN 451/00, OSNAPiUS 2002, nr 5, poz. 116 oraz wyrok SN z dnia 29 czerwca 2010 r., I PK 51/10, Monitor Prawa Pracy 2010, nr 9, s. 450).

W ocenie Sądu czynność procesowa w postaci zawarcia ugody w niniejszej sprawie, jest dopuszczalna i prawnie skuteczna, gdyż nie narusza wyżej powołanego przepisu k.p.c. Ugoda bowiem uwzględnia zasadność roszczeń powoda we wskazanym w ugodzie zakresie w oparciu o przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne i dowody oraz stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w orzecznictwie (por. uchwałę SN z dnia 22 kwietnia 1977 roku, I PZP 5/77, OSNC 1977/10/180; wyrok SN z dnia 6 stycznia 2009 roku, I PK 117/08, OSNP 2010/13-14/157; wyrok SN z dnia 17 lipca 2009 roku, I PK 26/09, OSNP 2011/5-6/73).

Treść zawartej ugody - w świetle okoliczności sprawy - nie narusza również prawa lub zasad współżycia społecznego ani nie zmierza do obejścia prawa (art. 203 § 4 w zw. z art. 223 § 2 k.p.c.).

Zgodnie z art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

Konsekwencją skutecznego zawarcia ugody w przedmiotowej sprawie było uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania w sprawie.

Z tych względów Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 386 § 3 k.p.c. w związku z art. 469 k.p.c. orzekł jak w punkcie „1” sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 104 k.p.c.